Lietas Nr. C24078217
Lietas arhīva Nr. C-0782-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2017. gada 22. martā

Ogres rajona tiesas tiesnesis A.Naglis rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasības pieteikumā maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017. gada 14. februārī Ogres rajona tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret savu tēvu /pers. B/ (turpmāk – Atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītāja ir pilngadīga, taču turpina mācības 11.klasē, papildus apmeklē basketbola treniņus Rīgā, līdz ar ko nepieciešami naudas līdzekļi transportam, ēdināšanai, apģērbam, skolai un treniņiem, taču pati nespēj sevi apgādāt. Dzīvo kopā ar māti. Līdz šim uzturlīdzekļi no Atbildētāja tika piedzīti ar tiesas spriedumu, kurus izmaksāja Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija. Ar tēvu nekontaktējas, jo viņš bieži lieto alkoholu. Mediācija nav izmantota un Prasītāja nevēlas iesaistīties mediācijas procesā, kā arī nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasība pamatota ar Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu, Ministru kabineta 15.01.2013. noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", 27.08.2013. MK noteikumiem Nr.655 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi".

Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai uzturlīdzekļus 114,00 EUR ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz Prasītāja spēs sevi uzturēt. Lūdz noteikt, ka spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu Atbildētājam 2017. gada 17. februārī ierakstītā pasta sūtījumā uz deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, paskaidrojuma veidlapa, kā arī paziņojums, kurā noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2017. gada 3. martam (lietas 13.lapa). Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otrajā daļā noteiktajam Atbildētājam izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka Atbildētājs var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus par prasību nav iesniedzis, kā arī nav pieteicis lūgumu lietu izskatīt tiesas sēdē.

[3] Tā kā puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē un tiesa nav uzskatījusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu pusēm likumā noteiktajā kārtībā paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā (lietas 16.-18.lapa). Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Motīvu daļa

[4] Izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos argumentus un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst maza apmēra prasību par pamatotu un apmierināmu daļēji.

[4.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

No lietā iesniegtās dzimšanas apliecības kopijas (lietas 7.lapa) redzams, ka Atbildētājs ir Prasītājas tēvs. Tāpat no dzimšanas apliecības izriet, ka 2017. gada 8. februārī Prasītāja kļuvusi pilngadīga.

Saskaņā ar lietā iesniegto Ogres rajona tiesas 2013. gada 7. marta sprieduma kopiju civillietā Nr.C24 1738 12 (lietas 11.-12.lapa) no Atbildētāja par labu Prasītājas mātei piedzīti uzturlīdzekļi Prasītājas uzturēšanai līdz Prasītājas pilngadībai.

Tādējādi secināms, ka ir beidzies pamats Atbildētāja uzturlīdzekļu maksāšanas pienākumam pēc Ogres rajona tiesas 2013. gada 7. marta sprieduma civillietā Nr.C24 1738 12, jo Prasītāja ir sasniegusi pilngadību.

No prasības pieteikumam pievienotās Ogres 1.vidusskolas 2017. gada 30. janvāra izziņas Nr.1-23/14 (lietas 10.lapa) redzams, ka Prasītāja 2016./2017.m.g. mācās Ogres 1.vidusskolas 11.klasē.

Ņemot vērā šo apstākli, tā kā Prasītāja nespēj pati sevi uzturēt, Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai uzturlīdzekļus 114,00 EUR ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz Prasītāja spēs sevi uzturēt.

[4.2] Tā kā Prasītāja ir pilngadīga, atzīstams, ka Prasītājas vecāku, tostarp Atbildētāja, aizgādība pār Prasītāju Civillikuma 177. panta izpratnē ir beigusies. Taču Civillikuma 179.panta pirmā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 26.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-440, ja bērns, sasniedzot pilngadību, turpina mācīties augstākajā vai profesionālajā mācību iestādē, bet studijas šādā režīmā nav savienojamas ar darbu un pilnvērtīgu izglītības ieguvi, vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu ar uzturlīdzekļiem līdz brīdim, kamēr bērns pats sevi var apgādāt. Uzturdošanas pienākums ietver ne vien bērna nodrošināšanu ar ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bet arī vecāku pienākumu izglītot un audzināt bērnu.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 24.marta spriedumā lietā Nr.SKC- 488 pausta atziņa, ka Civillikuma 179.panta norma pietiekami skaidri atklāj tās saturu, proti, ka uztura došanas pienākumu likums saistījis ar diviem kritērijiem, pirmkārt, vecāku mantas stāvokli, un, otrkārt, laiku, kad bērns pats spēj sevi apgādāt. Šeit jāpiebilst, ka ar grozījumiem Civillikumā, kas pieņemti 2012.gada 29.novembrī, ieviests trešais kritērijs –

vecāku spējas uzturēt bērnu. Savukārt bērna pilngadības sasniegšanu kā kritēriju vecāku atbrīvošanai no viņa uzturēšanas pienākuma likums nav izvirzījis. Tas nozīmē, ja bērns pēc pilngadības iestāšanās objektīvu iemeslu dēļ pats nevar sevi apgādāt, tad atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecāku pienākums viņu uzturēt turpinās.

Analogi likumdevēja griba izteikta arī likuma „Par valsts pensijām" 19.panta ceturtajā daļā, kas nosaka, ka par darba nespējīgiem ģimenes locekļiem uzskatāmi arī pilngadīgi bērni, kas mācās vai studē arī vispārējās, profesionālās izglītības iestādēs vai augstskolās dienas nodaļā un nav vecāki par 24 gadiem.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2001.gada 14.marta spriedumā lietā Nr.SKC-144 atzinis, ka minētās likumu normas piemērojamas saistībā ar Civillikuma 179.panta nosacījumiem attiecībā uz uztura došanas pienākumu pilngadīgiem bērniem.

Arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2012. gada 21. marta spriedumā lietā Nr.SKC-390/2012 ir norādījis, ka uzturlīdzekļu apmēra noteikšanā nozīme ir gan kritērijiem, kas saistīti ar bērna tiesībām uz pilnvērtīgiem dzīves apstākļiem, gan vecāku mantiskajam stāvoklim. Ja bērns, sasniedzot pilngadību, turpina mācīties augstākajā vai profesionālajā mācību iestādē, bet studijas tādā režīmā nav savienojamas ar darbu un pilnvērtīgu izglītības ieguvi, vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu ar uzturlīdzekļiem līdz brīdim, kamēr bērns pats sevi var apgādāt.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka Prasītāja mācās vispārējās izglītības vidusskolā, izslēdz iespēju Prasītājai pašai sevi uzturēt. Tiesas rīcībā nav pierādījumu tam, ka Prasītājai ir regulāri ienākumi, pieder nekustami īpašumi vai vērtīga kustama manta, kas nodrošinātu iespēju viņai pašai sevi uzturēt. Apstāklis, ka Prasītāja ir sasniegusi pilngadības vecumu un dzīvo kopā ar māti neierobežo Prasītājas likumā noteiktās tiesības prasīt uzturlīdzekļus sevis uzturēšanai no otra vecāka. Līdz ar ko tiesa atzīst, ka Atbildētājam atbilstoši Civillikuma 179.pantam ir pienākums uzturēt Prasītāju.

[4.3] Civilprocesa likuma 93. panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus; prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība; atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus, kas pamato prasību, kā arī Prasītājas prasības pieteikumā norādīto, ka Prasītāja pati sevi nespēj uzturēt. Atbildētājs nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus un pretējus pierādījumus tiesai nav iesniedzis, līdz ar to secināms, ka Atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts noteic katra vecāka pienākumu katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā - katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai - 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, ir 380,00 *euro*.

Tādējādi Ministru kabinets nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu līdz pilngadības sasniegšanai.

No Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012. gada 21. marta sprieduma lietā Nr.SKC-390/2012 izriet, ka, nosakot minimālo uzturlīdzekļu apmēru pilngadīgam bērnam, nav piemērojami Ministru kabineta noteikumi „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", jo tie piemērojami attiecībā uz personām, kuras nav sasniegušas 18 gadu vecumu. Šādā gadījumā uzturlīdzekļu apmērs nosakāms tiesai, samērojot bērna vajadzības ar abu vecāku mantas stāvokli.

Vienlaikus tiesa ņem vērā likumdevēja gribu, kas izteikta Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā, ka 2017.gada 1.septembrī stāsies spēkā Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 10.panta pirmās daļas 3.punkta nosacījumi, kas paredz pilngadīgas personas, kura turpina iegūt pamatizglītību, vidējo izglītību, arodizglītību vai specialo izglītību Latvijas Republikā līdz 21 gada vecuma sasniegšanai, tiesības saņemt uzturlīdzekļus no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saskaņā ar šā likuma 11.pantu. Savukārt Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 11.pantā, reglamentējot uzturlīdzekļu saņemšanu administratīvā procesa ietvaros, likumdevējs ir noteicis arī pilngadīgas personas, kura turpina iegūt pamatizglītību, tiesības saņemt minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kādu, pamatojoties uz Civillikuma 179.panta piekto daļu, noteicis Ministru kabinets.

Tiesa atzīst, ka minētajās Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma normās izteiktā likumdevēja griba ir attiecināma arī uz izskatāmo lietu.

Civilprocesa likuma 96.panta pirmā daļa noteic, ja tiesa atzīst kādu faktu par vispārzināmu, tas nav jāpierāda. Pie šādiem faktiem pieder vēstures notikumi, dabas notikumi, kā arī vispārzināmas uz pieredzi pamatotas patiesības. Jautājumu par to, vai fakts uzskatāms par vispārzināmu, izšķir tiesa. Kā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts norādījis 2011.gada 18.maija spriedumā lietā SKC-863, tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tiesa atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām patiesībām (uz pieredzi pamatotām patiesībām) nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus (*sal. Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 333.–336.lpp.*).

Tiesa konstatē, ka Prasītājas pieprasītais uzturlīdzekļu apmērs atbilst likumdevēja noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram bērnam vecumā no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadībai. Objektīvi spriežot, ir pamats uzskatīt, ka naudas līdzekļu apmērs, kāds nepieciešams 18 gadus sasniegušā jaunieša pamatvajadzību apmierināšanai, pats par sevi nevar būt mazāks kā 18 gadus nesasniegušajam bērnam. Savukārt Atbildētājs nav iebildis pret šādu uzturlīdzekļu summu, līdz ar ko tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieprasītā uzturlīdzekļu summa nebūtu samērīga ar Atbildētāja mantisko stāvokli. Ņemot vērā minēto, tiesai ir pamats piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai uzturlīdzekļus 114,00 EUR apmērā.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr.SKC-556*), piedzenami no prasības iesniegšanas dienas tiesā – 2017. gada 14. februāra, jo ar prasības celšanas brīdi Prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

Tiesa ņem vērā, ka Civillikuma 179.panta pirmās daļas tiesiskā sastāva pazīme „kad bērns pats var sevi apgādāt" interpretācija atbilst likuma „Par valsts pensijām" 19.pantā paredzētajam, ka „par darba nespējīgiem uzskatāmi bērni, kuri mācās vidējās vai augstākās mācību iestādēs dienas nodaļā un nav vecāki par 24 gadiem".

Tātad ir saprotams, ka saskaņā ar Civillikuma 179.pantu un likuma „Par valsts pensijām" 19.pantu, bērns, kurš mācās vidējās vai augstākās mācību iestādes dienas nodaļā un nav vecāks par 24 gadiem, ir uzskatāms par nespējīgu sevi apgādāt, un līdz ar to vecākiem ir pienākums uzturēt bērnu. Turpretī, ja bērns ir vecāks par 24 gadiem un turpina mācīties, tad pieņemams, ka bērns spēj sevi apgādāt un vecākiem vairs nav pienākums uzturēt bērnu. Tādējādi uzturlīdzekļi piedzenami līdz Prasītāja pati spēs sevi apgādāt ar nosacījumu, ka ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecumam.

Tiesa atzīst, ka prasījums noteikt uzturlīdzekļu apmēru procentuālā izteiksmē ne mazāku kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ir noraidāms, jo attiecībā uz pilngadīgu bērnu Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nav piemērojami.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, piedzenot no Atbildētāja par labu Prasītājai uzturlīdzekļus 114,00 EUR mēnesī,

sākot no 2017. gada 14. februāra, līdz brīdim, kad Prasītāja pati spēs sevi apgādāt, bet ilgāk kā līdz 24 gadu vecumam.

Vienlaikus tiesa norāda, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no Atbildētāja piespriesti uzturlīdzekļi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Minētais nozīmē, ka, ja līdztekus mācībām vai studijām Prasītāja strādā un gūst ienākumus vai arī mācības pārtrauc, tad Atbildētājs ir tiesīgs celt tiesā prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu vai atbrīvošanu no šā pienākuma, kā arī Prasītāja, mainoties apstākļiem, ir tiesīga celt prasību attiecīgi par uzturlīdzekļu apmēra grozīšanu.

[4.4] Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai vecākam.

Tiesa atzīst, ka, ņemot vērā Prasītājas lūgumu, viņas interesēs spriedumā nosakāma nekavējošā izpilde daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmo daļu par katru prasības pieteikumu maksājama valsts nodeva. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Ņemot vērā minēto, konkrētajā gadījumā prasības summa par uzturlīdzekļu piedziņu ir 1368,00 EUR un saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu valsts nodeva maksājama 205,20 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tā kā Prasītāja saskaņā ar likumu ir atbrīvota no tiesāšanās izdevumu samaksas, no Atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 205,20 EUR apmērā, kā arī par labu Tiesu administrācijai piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,14 EUR (lietas 2.lapa) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}panta noteikumiem Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{27}panta otro daļu tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 190., 193., 195., 197. pantu, 203.panta otro^{1} daļu, 204.^{1}, 250.^{25}, 250.^{27}pantu, 415.panta otro^{2} daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt maza apmēra prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus 114,00 EUR (viens simts četrpadsmit *euro*) apmērā mēnesī, sākot no 2017. gada 14. februāra, līdz brīdim, kad /pers. A/ pati spēs sevi apgādāt, bet ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecumam.

Uzturlīdzekļu maksājumi veicami /pers. A/ AS "Swedbank" bankas norēķinu kontā Nr./konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu par uzturlīdzekļu piedziņu 205,20 EUR (divi simti pieci *euro* un 20 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Tiesu administrācijai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,14 EUR (divi *euro* un 14 centi) apmērā.

Maksājuma dokumenti par tiesas izdevumu (valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu) samaksu nekavējoties iesniedzami Ogres rajona tiesas kancelejā Ogrē, Brīvības ielā 6, 3.stāvā, 301.kabinetā vai nosūtāmi pa pastu Ogres rajona tiesai uz adresi Brīvības ielā 6, Ogrē, Ogres novadā, LV-5001, vai e pastu: ogre@tiesas.lv.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Spriedums daļā par tiesas izdevumu (valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu) piedziņu izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sagatavošanas dienas (2017. gada 22. marta), iesniedzot apelācijas sūdzību Ogres rajona tiesā.

Tiesnesis A. Naglis